

עין משפט
נר מצוה

עח:

דאיעצער מקלוט כרזי שמעון. קלוט פרסותיו קלוטות ונולד מן הטהור ורזי שמעון קרי ליה טמא דתניא בכורות (דף ו:): **רבי שמעון אומר** **גמל** **[ויקרא יא] גמלי**) שני פעמים אחד גמל הנולד מן הגמלה ואחד גמל הנולד מן הפרה ואפילו עברתו מן הטהור משור גמור קאסר ליה ר"ש ופליג עליה רבי יהושע [בכורות ז.] היכא דעברתו מן הטהור משור שאינו קלוט ומתירו בסימן אחד של טהרה או מעלה גרה או מפריס פרסה ודורש את זה לא תאכלו את הגמל [שם] זה אי אתה אוכל בסימן אחד אבל יש אחר שאמה אוכל בסימן אחד ואי זה זה טמא הנולד מן הטהור ועיבורו מן הטהור יכול אף עיבורו מן הטמא כלומר יכול כשם שאני מכשיר זו כך אני מכשיר בצנו אס נתעצרה פרה הימנו ת"ל שה כשצים ושה עזים^(א) עד שיהא נולד משני כצשים שיהו אציו ואמנו כצשים וההיא פסולא דצנו דנפקא ליה לר' יהושע מכצשים משמע ליה לרצא משה: **מי פטר גנב נפשיה ב'**. אצל הנודר עזמו פשיטא דמאי פטר נפשיה אי לא צעי למיעבד מלוה מן המזבח:

ב'י פטר נפשיה ב'. אצל הנודר עזמו פשיטא דמאי פטר נפשיה אי לא צעי למיעבד מלוה מן המזבח: **יביא כבש ר"א בן עזריה** אומר יביא תור או בן יונה מאי מי אמרינן שם עולה קביל עילויה או דלמא מצי א"ל אנא מצוה מן המובחר בעינא למיעבד בתר דאיבעיא **י'הדר** פשט גנב פטר עצמו בכבש לרבנן בעולת העוף **לר' אלעזר בן עזריה** רב אחא בריה דרב איקא מתני לה בהדיא אמר רבא **י'הרי עלי עולה והפריש שור ובא** אחר וגנב מי לרבנן ובעולת העוף **לר' אלעזר בן עזריה: ב'רתני'** ימכרו חוץ מאחד ממאה שבו או שהיתה לו בו שותפות י'השוטם ונתנבלה בידו הנותר והמעקר משלם תשלומי כפל ואינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה: **ג'ב'** מאי חוץ מאחד ממאה שבו אמר רב י'חוץ מדבר הניתר עמו בשחיטה ולוי אמר חוץ מגזיותיה וכן תניא במתניתא חוץ מגזיותיה מיתבי מכרה חוץ מידה חוץ מרגלה חוץ מקרנה חוץ מגזיותיה אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה רבי אומר **י'דבר המעכב בשחיטה** אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה ושאינו מעכב בשחיטה משלם תשלומי ארבעה וחמשה **ר"ש בן אלעזר** אומר חוץ מקרנה אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה חוץ מגזיותיה משלם תשלומי ארבעה וחמשה בשלמא ללוי כתנא קמא אלא לרב כמאן אמרי רב דאמר **כי האי תנא דתניא ר"ש בן אלעזר** אומר מכרה חוץ מידה וחוץ מרגלה אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה י'חוץ מקרנה חוץ מגזיותיה משלם תשלומי ארבעה וחמשה במאי קמיפלגי תנא קמא סבר י'וטבחו כולו בעינן **י'ומכרו כולו בעינן** ורבי סבר וטבחו מידי דהוי בטביחה לאפוקי מידי דלא הואי בטביחה ומכרו דומיא **ו'** דטביחה ור' שמעון בן אלעזר סבר קרנא דלא למגזא קיימא הוי שיור ואינו משלם תשלום ארבעה וחמשה גזיותיה דלמיגזי קיימי לא הוי שיור ומשלם תשלום ארבעה וחמשה ואידך תנא דבי ר' שמעון בן אלעזר סבר י'דיו ורגליו דצריכי טביחה הוי שיור ולא משלם תשלומי ארבעה וחמשה קרניה וגזיותיה דלא צריכי טביחה לא הוי שיור קשיא **דר' שמעון בן אלעזר** אדר' שמעון בן אלעזר תרי תנאי ואליבא דר"ש בן אלעזר ת"ר **י'הגונב** הקיטעת ואת החיגרת ואת הסומא וכן הגונב בהמת השותפין חייב ושותפים שגנבו פטורים והתניא **י'שותפין** שגנבו חייבין אמר רב נחמן לא קשיא כאן בשותף שגנב מחבירו כאן בשותף שגנב מעלמא איתביה רבא לרב נחמן יכול שותף שגנב מחבירו ושותפין שגנבו יהו חייבין תלמוד לומר וטבחו כולו בעינן וליבא אלא אמר רב נחמן לא קשיא **י'כאן** בשותף שטבח לדעת חבירו כאן בשותף שטבח שלא לדעת חבירו **י'בעי רבי ירמיה** מכרה חוץ משלשים יום חוץ ממלאכתה חוץ מעוברת מהו אליבא דמאן דאמר **י'עובר** ירך אמו הוא לא תבעי לך דהא שייר בה כי תבעי לך אליבא דמאן דאמר דעובר לאו ירך אמו מאי מימר אמרינן כיון דמחובר בה הוי שיור או דלמא כיון דלמפרש מינה קאי לא הוי שיור איבא דאמרי כיון דלאו ירך אמו הוא לא הוי שיור או דלמא כיון דצריך לאישתרויי בהדה בשחיטה כמאן דשייר בגופה דמי תיקו: בעי רב פפא י'גנבה קטעה ומכרה מהו מי אמרינן מאי דגנב הא לא זבין או דלמא מזה דזבין הא לא שייר תיקו: תנו רבנן **י'גנב** ונתן לאחר וטבח גנב ונתן לאחר ומכר גנב

(דף עא.) דיש שלח לדבר עצירה הכל דאמרינן תחת [שמות כא] לרצות את השלח: **שופט שטנה** שלא לדעת חבירו. פטור דליכא וטבחו כולו בחיובא דצההוא פלגא דמצריה לא נעשה שלח והוא ליה כטובא ומוכר אחר הגנב דפטור ועל חלקו גמי פטור הואיל וליכא וטבחו כולו בחיובא. **י'ואף** על גב דאמרן לעיל [עא:] חמשה בקר ואפי' חמשה חזאי בקר הני מילי היכא שגנב צהמת השותפין וטבחו ואחר כך הודה לאחד מהם על חלקו דצשעת טביחה הואי כוליה בחיובא והכי אמרינן צהגזול [לקמן דף ק:] דשופט שטנה שלא לדעת חבירו פטור: **חוץ משלשים יום**. אעשה צה מלאכתי: **חוץ ממלאכתה**. אס תרכא לשוחטה שחוט מיד ואס תעשה צה מלאכה המלאכה היא שלי מי הוי שיור או לא: **עוצר ירך אמו הוא**. פלוגתא בתמורה (ז: לא:). **גנב ונתן לאחר וטבח**. לא נתן צמתנה דא"כ אפילו לא טבח מיחייב אנהיגה משום מכירה דקדמתי סיפא אלא עשאו שליח לטביחה או למכירה: והקיף דמאן שאמר עובר לאו ירך אמו הוא, ועלתה בתיקו. וכן בעיא דרב פפא.

מרובה פרק שביעי בבא קמא

דאיעבר מקלוט כרזי שמעון. קלוט פרסותיו קלוטות ונולד מן הטהור ורזי שמעון קרי ליה טמא דתניא בכורות (דף ו:): **רבי שמעון אומר** **גמל** **[ויקרא יא] גמלי**) שני פעמים אחד גמל הנולד מן הגמלה ואחד גמל הנולד מן הפרה ואפילו עברתו מן הטהור משור גמור קאסר ליה ר"ש ופליג עליה רבי יהושע [בכורות ז.] היכא דעברתו מן הטהור משור שאינו קלוט ומתירו בסימן אחד של טהרה או מעלה גרה או מפריס פרסה ודורש את זה לא תאכלו את הגמל [שם] זה אי אתה אוכל בסימן אחד אבל יש אחר שאמה אוכל בסימן אחד ואי זה זה טמא הנולד מן הטהור ועיבורו מן הטהור יכול אף עיבורו מן הטמא כלומר יכול כשם שאני מכשיר זו כך אני מכשיר בצנו אס נתעצרה פרה הימנו ת"ל שה כשצים ושה עזים^(א) עד שיהא נולד משני כצשים שיהו אציו ואמנו כצשים וההיא פסולא דצנו דנפקא ליה לר' יהושע מכצשים משמע ליה לרצא משה: **מי פטר גנב נפשיה**. גצי צעלים: **צנצנ**. דאמר ליה עולה קא ממייצת ועולה משלימנא לך (י) ולא אפסדתך מו מידי דהא יואא צה אתה ידי דרך: **גנב פטר עצמו**. דאמשלומין דצעלים מחייב והרי הוציאו ידי נדרו ואפסידא דהקדש מיפטור דמצית האיך כתיבי^(י) ולא הקדש ואליצא דר' שמעון נקט לה דאמר קדשים שחייב צאחרימין חייב. פלוגמיייהו דרבנן ור"א וטעמיייהו דפרק צתרא דמנחות [קא:] **ב'רתני'** או שהיפס לו צו שופפות. קודם שגנבו לא קרינן ציה ומכרו^(י) כולו צאיסורא: **הנוחר**. י'קורעו מנחיריו עד לצו: **והמעקר**. עוקר סימנין: **פטור**. ואפי' לרבנן דהא לאו שחיטה היא כלל: **ג'ב' מאי חוץ מאחד ממאה**. כלומר ממאי קאמרין דאי שיירה הוי שורא: **הניטר עמו**. כגון מצנשו אבל שירות עורה וקרניה וגזיותיה לא הוי שיור: **ולוי אמר** אפילו גזיותיה הוי שיור: **המעכב בשחיטה**. דבר שאס ניטל הימנה נעשית צו נצילה מחיים כגון וושט או קנה או הירך **ו'וחלל** שלה או כבד או אחד מצני מעיים דלא מתיר לה שחיטה אצל דיה ורגלה מן הארכובה ולמטה לא. וטעמא דכולהו מפרש לקמן: **אלא לרצ דאמר כמאן**. אי כת"ק אפי' חוץ מגזיותיה אי כרזי אפילו דיה גמי לא: **מידי דהוי צנצניה**. הוי שיור צמכירה: **ור"ש בן אלעזר**. לא דריש דומיא דטביחה ומייה גזיותיה לא הוי שיור דלמיגזי קיימי: **אס הקיטעת**. אע"ג דליכא כוליה חייב דמאי דגנב הא זבין כוליה: **שופט שגנב מחבירו**. פטור מארבעה וחמשה אפי' מחלק חבירו דליכא וטבחו כולו צאיסורא: **שופט שטנה לדעת חבירו**. משלמין צין שניהם דאיכא וטבחו כוליה בחיובא דהטובא חייב על חלקו וחבירו גמי עשאו שליח והא רצינן לעיל

(דף עא.) דיש שלח לדבר עצירה הכל דאמרינן תחת [שמות כא] לרצות את השלח: **שופט שטנה** שלא לדעת חבירו. פטור דליכא וטבחו כולו בחיובא דצההוא פלגא דמצריה לא נעשה שלח והוא ליה כטובא ומוכר אחר הגנב דפטור ועל חלקו גמי פטור הואיל וליכא וטבחו כולו בחיובא. **י'ואף** על גב דאמרן לעיל [עא:] חמשה בקר ואפי' חמשה חזאי בקר הני מילי היכא שגנב צהמת השותפין וטבחו ואחר כך הודה לאחד מהם על חלקו דצשעת טביחה הואי כוליה בחיובא והכי אמרינן צהגזול [לקמן דף ק:] דשופט שטנה שלא לדעת חבירו פטור: **חוץ משלשים יום**. אעשה צה מלאכתי: **חוץ ממלאכתה**. אס תרכא לשוחטה שחוט מיד ואס תעשה צה מלאכה המלאכה היא שלי מי הוי שיור או לא: **עוצר ירך אמו הוא**. פלוגתא בתמורה (ז: לא:). **גנב ונתן לאחר וטבח**. לא נתן צמתנה דא"כ אפילו לא טבח מיחייב אנהיגה משום מכירה דקדמתי סיפא אלא עשאו שליח לטביחה או למכירה: והקיף

מסורת הש"ס

א) מנחות קה. קו. תמורה ב. ע"י בשלתי הגבורים פ"ק דבי"ב דף ו. ה. א) ואו מכרו כ"ל, ד) ז) [מוספתא פ"ז, א) (שנת ג: ע"ש זע"ק, ב"מ ת.ז, ו) [חולין נה. זע"ק, ז) (שפרכי' חולין פה ע"כ פירש חונקו (חז"י), ז) ס"א או חלל וז"ל כלפניו. רמ"ז,

תורה אור השלם

- כי יגנב איש שור או שֶׁה וטבחוּ או מקְבֹרוֹ חֲמִשָּׁה בָּקָר יִשְׁלַח תַּחַת הַשּׁוֹר וְאֶרְבַּע צֹאן תַּחַת הַשֶּׁה: שְׂמוֹת כֹּא לֹ

הגהות הב"ח

א) גבי דומיא דוטבחו ור' שמעון ובי דלא למיגזי קיימא: (ב) רש"י ד"ה ככנש ובי משלימנא לך גבי הקדש ולא אפסדתך:

גליון הש"ס

רש"י ד"ה שותף שטבח ב'י ואע"ג דאמרן לעיל. ע"י רש"י לקמן דף קו ע"כ ד"ה בשותף שטבח וז"ע:

מוסף רש"י

הרי עלי עולה יביא כבש. פחות שצטולות, דעולה ליכא לספוקי אלא מזכרים (מנחות קו.). שותפין שגנבו. והאחד הוציאה מרשות צעלים לדעמו ולדעת חבירו (ב"מ ח.).